

# 790 Ó Jezu, hoste nebeský

transpozice 4

1. Ó Je - zu, hos - te ne - bes - ký, tys vzác - ný po - klad můj, ó

slad - ký Chle - be an - děl - ský, zvol v srd - ci mém byt svůj. Já lač - ním, ty mne

na - krm zas, já ží - zním, ty mou ží - zeň zhas a vždy mne o - pa - truj.

2. Ó Jezu, bloudím, dej mi jít  
jen cestou života,  
jsem nevidom, tvá zář mi sviť,  
ať prchne mrákota.  
Jsem nuzný, pomoz v chudobě,  
těch darů, jež máš v zásobě,  
mně dej tvá dobrota.

3. Ó Jezu truchlím, ty mne těš  
v mé bídě, úzkosti,  
jsem sláb, mně ku pomoci spěš  
v mé nestatečnosti.  
Jsem poutník, pouť má daleká,  
však duše má se neleká,  
když ty jen se mnou jdeš.

4. Ó Jezu, tys mou nadějí,  
jen na tě spoléhám,  
již nelkám, již se nechvěji,  
když tebe, Jezu, mám.  
Jsem sluha tvůj, tys velitel,  
já tvor, a ty můj Stvořitel,  
ty Bůh, a já tvůj chrám.

5. Ó Jezu, tobě poctu vzdej  
tvých vyvolených sbor,  
tvou oslavou se ozývej  
ves, město, sad i bor.  
Kloň každé se ti koleno,  
a cokoli je stvořeno  
tvou chválu věčně pěj.

2. Ó Je - zu, bloudím, dej mi jít jen ces - tou ži - vo - ta, jsem

ne - vi-dom, tvá zář mi sviť, ať prch-ne mráko - ta. Jsem nu-zný, po-moz

v chudo - bě, těch da - rů, jež máš v zá-so - bě, mně dej tvá dob-ro - ta.

3. Ó Je - zu truchlím, ty mne těš v mé bí - dě, ú - zkos - ti, jsem

sláb, mně ku po - mo - ci spěš v mé ne - sta - teč - nos - ti. Jsem po - ut - ník, pouť

má da - le - ká, však du - še má se ne - le - ká, když ty jen se mnou

4. Ó Je - zu, tys mou na - dě - jí, jen na tě spo - lé - hám, již

nelkám, již se ne - chvě - ji, když te - be, Je - zu, mám. Jsem slu - ha tvůj, tys

ve - li - tel, já tvor, a ty můj Stvo - ři - tel, ty Bůh, a já tvůj chrám.

5. Ó Je - zu, to - bě po - ctu vzdej tvých vy - vo - le - ných sbor, tvou

o - sla - vou se o - zý - vej ves, měs - to, sad i bor. Kloň kaž - dé se ti

ko - le - no, a co - ko - li je stvo - ře - no tvou chvá - lu věč - ně pěj.